

Este bine, nu e bine

Vasile Alecsandri

Este bine, nu e bine
Să iubești de lângă tine,
Că te vede orișicine
Și te face de rușine;
Ci să iubești mai departe;
Dusele nu sunt deșarte;
Orișicând doru-ți abate,
Te repezi ca la un frate.
Bărbatu-i cu bunătate,
Te-ntreabă de sănătate;
Iar nevasta, de iubește,
Se preface că bolește,
Geme, zace, se bocește
Și bărbatu-și amăgește.
El aleargă ș-o întreabă:
„Nu știi, soro, vreo babă
Ca s-aleagă vreo iarbă,
S-o pun la foc ca să fiarbă?”
Ea-i răspunde: „Mergi la moară,
La făina de secară”.
El se duce, ea se scoală,
Se gătește, îmbracă țoale,
Apoi masa că așează,
Cu neicuța ospătează
Și din gură tot urează:
„Deie Dumnezeu o ploaie,
Grăunțele să se moaie
Să nu poată-a măcina,
Nici acasă-a se-nturna!”